

[Ib Christensen]

get, idet vi dermed har bragt os i afhængighed, men EF-bindingerne bringer altså yderligere en afhængighed med sig, som får direkte indflydelse, også på vores beskæftigelse.

Ministeren siger om landbruget på side 4 i sin redegørelse:

»Den fælles landbrugspolitik har desuden haft en betydelig prisstabiliserende virkning.«

Ja, foreløbig har den bl. a. ført til, at EFs kornpriser er dobbelt så høje som verdensmarkedets – med den fordyrelse af den animalske produktion, som deraf følger. Og hvad har denne fælles landbrugspolitik i øvrigt betydet f. eks. i international sammenhæng? Ja, oksekødstoppet i sin tid for Argentinas eksportindtægter på 40 pct. med økonomisk krise og social uro og terror.

Ser vi så på industrien, må retsforbundet også her fordømme den protektionistiske linje, som EF er slået ind på. En lang række fattige lande i Det fjerne Østen, i Sydamerika og i Nordafrika bliver hårdt ramt af EFs importbegrænsninger for tekstilvarer, ligesom der forberedes nedskæringer i importen af skotøj. I forvejen er mange fattige lande ramt af EFs hårdkogte beskyttelsespolitik på landbrugsområdet. Ved sin nyprotektionisme forsynder EF sig mod kravet om en ny økonomisk verdensorden. Man tilskynder andre rige lande til at følge i protektionismens fodspor, man fremkalder repressalier fra de ramte lande mod EFs eksport, og man fordyrer leveomkostningerne for EFs forbrugere. Vi ved fra 1930'erne, at protektionismens blot medfører, at man eksporterer arbejdsløsheden til hinanden, og det betyder en forlængelse og udvidelse af verdenskrisen. Det er sørgeligt, at Danmark med retsforbundet som det eneste protesterende parti synger med på denne reaktionære og kortsynede melodi.

Jeg skal nævne et eksempel: EF har forhandlet med Hong Kong. Man forlangte, at tekstileksporten fra Hong Kong skulle deles i 133 kategorier – igen et udtryk for EFs blomstrende bureaukrati, som altså også omfatter bureaukratiske indretninger for at genere samhandelen. Det fik Hong Kong – som det er blevet sagt af en tekstilfabrikant i Hong Kong: med pistolen for tindingen – sat ned til 40 kategorier. 60 pct. af Hong Kongs eksport må overhovedet ikke stige, 40 pct. må

stige 2 pct. – altså en reel nedskæring. Man regner med, at 8.000 ludfattige tekstilarbejdere bliver sat på gaden i Hong Kong.

Jeg har gennem markedsudvalget spurgt, hvor meget det betyder for beskæftigelsen i de ramte lande, i Indien, i Pakistan, i Malaysia, i Hong Kong, i Tunis, i Marokko, i Egypten, i Spanien, i Portugal, i Tyrkiet, i Colombia og i alle de andre lande, der rammes af EFs protektionisme. Hvor mange arbejdsløse bliver sat på gaden dér? Jeg håber at kunne få et svar.

Man siger: ja men det er for at beskytte EFs arbejdspladser, tekstilarbejdspladser. Det er da rigtigt, at der er blevet nedlagt en del arbejdspladser, faktisk temmelig mange, om end ikke forholdsmæssigt så mange som for Frankrig alene, som hr. Erik Holst nævnte. Men sagen er jo den, at det er et led i den internationale arbejdsdeling. Det er de fattige landes eneste mulighed for at opnå industrialisering og afbøde verdenskrisens virkninger for dem. Derfor skulle denne omstilling finde sted, som de altså også kræver som et led i den økonomiske verdensorden, som Danmark på papiret tilslutter sig, mens man i EF er med til at føre den modsatte politik.

Det er klart, at når man laver disse ting, så er det fabrikanterne og de berørte arbejdere, der er repræsenteret. Det er ikke forbrugerne. Det er heller ikke importørerne af f. eks. tekstilvarer.

Jeg kunne godt lide at spørge udenrigsministeren: hvilke reaktioner har EFs protektionisme på tekstilområdet fremkaldt i Indien? Vil udenrigsministeren svare på: hvad siger Indien til denne politik? Indien, der har så mange ting at kæmpe imod.

Samtidig har man sagt: ja men vi undgår den protektionisme, som vi havde i 1930'erne, takket være EF. Men nu laver man det altså på globalt plan – i en situation, hvor ½ milliard mennesker sulter, og hvor man verbalt bekender sig til noget andet.

Derimod har man sandelig kritik nok over for andre. Over for EFTA siger man i ministerens redegørelse på side 10, at der er et udtalt behov for, at visse af EFTA-landene i højere grad lever op til ånden i de gældende frihandelsaftaler, og det vil vi også medvirke til kan ske. Det, man siger på, er formentlig Sverige, der har sendt noget på markedet på grundlag af lagre, der var etableret med statssubventioner.